

[Christmas Møller.]

Og hvis man ser paa Forhøjelserne indenfor de faste Satsers Rammer, vil den højtærede Socialminister jo ogsaa indrømme mig, at de i overmaade mange Tilfælde er forholdsvis smaa.

Overfor vor Stilling hertil vil den højtærede Socialminister kunne sige: Ja, men Udgifterne er jo da store nok, Aldersrenten koster op mod en halv Snes Mill. Kr. Deri har den højtærede Socialminister Ret. Men dette, synes det mig, begrunder ogsaa den Folkeforsikringstanke, som vi for vort Vedkommende har arbejdet med, fordi de smaa Tal for den enkelte, naar de bliver multipliceret med 125 000 eller 150 000, meget let løber op til de store Penge. Den højtærede Socialminister vil da ogsaa vide, at vi fra konservativ Side ikke vil kunne være med til en voldsom Udgiftsforøgelse for Aldersrentens Vedkommende.

For at nævne det sidste Aldersrenten vedrørende skal jeg kun som en Kuriositet sige, at der i Lovforslaget § 73 er en Bestemmelse, som lyder saaledes:

„Aldersrentenydere, der oppebærer Rente efter de i Aldersrenteloven af 1. Juli 1927 for 66-, 67- eller 68-aarige fastsatte Regler, kan i intet Tilfælde faa lavere Rente, end de vilde faa, saafremt de i nævnte Lov fastsatte Grundbeløb stadig var gældende.“

Der har vi altsaa alligevel et Udtryk for, at den Lov, man forkætrede saa voldsomt, Aldersrenteloven af 1. Juli 1927, har man til Trods for, at man har villet lave den om, maattet lade blive staaende i en af Paragrafferne.

Jeg skal dernæst vende mig til Invalididenteloven, hvor man vel har Lov til at sige, at Agitationen var endnu grellere end paa det andet Omraade. Man vendte sig med Voldsomhed mod den Tanke, at det overhovedet kunde være lovligt at nedsætte Invalididenten. Nu ser den højtærede Socialminister ganske bort herfra og siger — det fremgaar af hans Tale, Spalte 3431 —, at der ikke er fjerneste Tvivl om, at det er lovligt. Han opererer paa den Spalte kun med en eneste Ting, nemlig at for Invalididentenydere kan Fradragsreglerne aldrig bringe Renten ned under $\frac{1}{3}$, hvor velstillede de er, for det har de selv betalt.

Men tænk saa tilbage paa Diskussionen her i Tinget om Invalididentenedsættelsens Lovlighed, hvor man søgte paa alle mulige Maader at anvende alle Midler imod denne Nedsættelse, og hvor den nuværende højtærede Undervisningsminister med Vold-

somhed vendte sig imod os og, da hans egen Lyrik — om man kan kalde det saaledes, jeg vil hellere sætte et Ord til, men det gør jeg nu ikke af Hensyn til den højtærede Formand —, da hans egen „Lyrik“ ikke kunde slaa til, citerede Drachmanns Digt for at karakterisere Konservatismens Stilling paa følgende Maade:

„Som en Hane paa en Regnorm,
som en Høg paa en Musvit,
slaar de store ned paa Smaafolk,
saa det stænker op med Skidt.“

Det var Invalididentelovens Behandling i 1927. Da vi lod Invalididenten blive ved de 800 Kr. for alle Tilfælde af svær Invaliditet, men satte den gradvis ned fra de 800 Kr. til 540 Kr., var dette den Omtale, som den højtærede Undervisningsminister som Socialdemokratiets Ordfører gav os andre.

Og saa er Forholdet dette, at enlige Personer paa Landet, som har svær Invaliditet, vil ikke kunne komme op paa de 800 Kr., som de har efter den gældende Lov (Modsigelse af Socialministeren). Nej, de vil kunne det med de 5 pCt.; og de 5 pCt. var jo ogsaa hele det ærede Medlem Hr. Holger Larsens lad mig sige agitatoriske Haab. Sandheden er den, at alle enlige paa Landet med svær Invaliditet i Dag faar 800 Kr., men de kan ikke komme op paa at have 800 Kr. tilsikret, selv om de faar deres Hjælpeledstillæg paa 156 Kr. (Socialministeren [Steincke]: Jo, hvis de har Børn). Jo, hvis de har Børn, siger den højtærede Socialminister. Nu maa man jo tage alle Hjælpebidler i sin Tjeneste; men naar de er enlige, er der vel en vis Chance for, at der i hvert Fald ikke er for mange Børn. Som Regel tror jeg dog, at den højtærede Socialminister og jeg skal regne med, at der ingen Børn er.

Den højtærede Socialminister vil ikke kunne komme udenom, at dette er rigtigt. Og saa siger jeg til ham og til Socialdemokratiet, om man dog ikke vil tænke over, hvordan man vilde have behandlet os andre, hvis vi til den gældende Lov var kommet med et Ændringsforslag som dette.

Derfor sagde jo det ærede Medlem Hr. Holger Larsen ogsaa, at det var ingen Kunst at begynde med 540 Kr. og sætte det op, og deri har han i Sandhed Ret, Livet og dets Alvor og forskellige Besværligheder paa dette Omraade har han jo faaet at føle.

I mange Tilfælde vil altsaa Invalididentenyderne efter den Behandling, man her har givet dem, blive daarligere behandlet end efter den gældende Lov, i hvert Fald frem i Tiden, og man taler ogsaa om, at